

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

Anul XIV, NR. 11 (164)/2010 BULETIN DE INFORMAȚII NOV. 2010

«Este necesară o restaurare duhovnicească!...»

Astăzi, calendarul arată că ne aflăm în ziua de 27 octombrie, când Biserica prăznuiește pomenirea Cuviosului Dimitrie cel Nou, patronul Bucureștilor.

Dimitrie s-a prăznuit ieri, Dimitrie se prăznuiește astăzi. Ieri, Marele Mucenic din antichitate, Tesaloniceanul, Izvorătorul de mir, făcătorul de minuni, strălucitul, mândria neamului grec, podoaba mucenicilor! Astăzi, Cuviosul cel Nou din Basarabi - și el făcător de minuni - slava acestei Catedrale patriarhale, salvatorul poporului binecredincios din București, mângâierea tuturor românilor!

Cel dintâi Dimitrie l-a iubit pe Hristos din tot sufletul. Întocmai a făcut și cel de-al doilea Dimitrie. Cu mult zel, lupta cea bună a buneii credințe s-a luptat cel dintâi! Tot așa a făcut și cel de-a doilea! L-a slăvit pe Dumnezeu prin cuvânt și faptă Marele Mucenic! La fel l-a slăvit și Cuviosul! Mult l-a iubit pe om cel dintâi! Același lucru a făcut și cel de-al doilea! Arătat-u-s-a vrednic de chemare cel dintâi! Vrednic de chemare s-a dovedit și cel de-al doilea! Primit-a din belșug harul lui Dumnezeu cel dintâi! La fel a primit și al doilea! Primul s-a învrednicit de mucenicia sângelui! Al doilea s-a învrednicit de mucenicia ascultării și a nevoițelor celor sfinte, toată viața! Harul făcerii de minuni a primit de la Dumnezeu Marele Mucenic! Harul minunilor a luat din același izvor și Cuviosul! Mir sfânt a izvorât din mormântul viu al tesaloniceanului! Bună mireasmă duhovnicească răspândesc viața și sfințele moaște ale Sfântului Dimitrie cel Nou din România! Amândoi s-au împărtășit de sfințenia lui Dumnezeu Celui Întreit Sfânt, amândoi sunt luminați de lumina Lui cea necreată, amândoi împărățesc împreună cu El, amândoi arată dumnezeiasca dragoste față de oameni, prin minuni! Slavă lui Dumnezeu, așadar,

Care în fiecare epocă și în fiecare popor creștin ortodox ridică sfinți, învederând, de-a lungul vremurilor, roadele lucrării Sfântului Duh în lume! Sfântul Mare Mucenic Dimitrie s-a caracterizat prin entuziasmul tineresc, râvna sfântă pentru transmiterea mesajului Evangheliei la tineri și prin răspunsul dat cu promptitudine chemării la jertfă. Cuviosul Dimitrie s-a caracterizat prin răbdarea în tăcere, privegherea în rugăciune și spiritul de sacri-

ficiu în dumnezeiasca sihăstrie. Viața amândurora s-a caracterizat prin căldura credinței în Hristos, seriozitatea și rigurozitatea împlinirii voii lui Dumnezeu, luarea aminte la mărturisirea adevărului Evangheliei. Deși au mers pe cărări diferite, calea lor a fost aceeași: calea drepte credințe și a drepte faptuiri. Adică au dus, la fel, viața în Hristos, singura cale ce duce la Tatăl. Adevărul exprimat în Simbolul de credință de la Niceea și Constantinopol a fost trăit, cu intensitate în sufletele amândurora, chiar dacă cel dintâi a viețuit înainte de limpezirea și cristalizarea cu acrivie a adevărilor de învățătură, la sinoadele ecumeni-

ce. De aceea, amândoi au fost plini de harul Duhului Sfânt. Ce mărturisește faptul că cel dintâi a izvorât mir sfânt? Ce proclamă nesticăciunea, de atâtea veacuri, a moaștelor celui de-al doilea? Ce înseamnă mulțimea nenumăratelor minuni săvârșite de amândoi? Ce arată bucuria și mângâierea pe care le simțim când ne închinăm la sfințele lor moaște, așezate în sfințele racle? Toate acestea ne arată că amândoi au fost vase alese ale Mângâietorului, peste care s-a revărsat harul Său! Acest har se manifestă ca mir, ca nesticăciune a trupului, ca minune, ca bucurie, ca mângâiere. Har necreat, făcător de semne și minuni dumnezeiești, care a umplut nu numai sufletele sfinților, ci și trupurile lor, pentru ca cei cu vedere duhovnicească curată să vadă că Dumnezeu se împărtășește, după energiile sau lucrările Sale necreate, și nu rămâne nepropiat și inaccesibil în măreția Lui! Dumnezeu S-a întrupat o singură dată, dar, după har, El Se întrupează continuu, în sfinții Săi! De aceea sfinții sunt comoara noastră cea mai prețioasă, mângâierea cea mai mare, adevărul cea mai sigură că putem să ne mântuim! Iată de ce gândul plin de recunoștință al poporului din București se îndreaptă, mai ales astăzi, spre neuitatul Hagi Dimitrie, a cărui intervenție hotărâtă, de acum 236 de ani, a zădărnicit tentativa de a se scoate din România sfințele moaște ale Cuviosului Dimitrie. Astfel, Sfântul se află, până astăzi, și cu trupul, în mijlocul poporului care îl iubește atât de mult.

Această stranie criză economică care mocnește în zilele noastre în toată lumea, este - așa cum, foarte înțelept, s-a exprimat, cu ceva timp în urmă, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României, preaiubitul nostru frate în Hristos și împreună liturghisitor - rezultatul crizei spirituale și morale,

care, de multă vreme, biciuiește omenirea. Oamenii L-au uitat pe Dumnezeu, ignoră voia Lui, Îi nesocotesc drepturile! Astfel, l-au uitat și pe om, adică pe semenul lor, care este chipul lui Dumnezeu! Au uitat și de toată creația, de lucrul cel bun al mâinilor lui Dumnezeu! S-au zăvorât în «sala oglinzilor» egoismului lor; își văd doar sinele propriu, cu pornirile și cerințele firii căzute în păcat. De aceea, au devenit lacomi și autosuficienți în înțelepciunea plină de nebulie a acestui veac; și-au pus toate speranțele în economie, știință și tehnologie. În tenebrele minții lor, au cerșit o rază de lumină de la filosofie și diferite ideologii și se silesc să afle mângâiere și satisfacție în artă, sport, călătorii ș.a. Însă, toate acestea, când nu sunt idoli și tipare ale tatălui minciunii, devin foarte mici și foarte puține ca să umple golul din suflet, să dea sens existenței umane, să aducă lumină și viață, să exorcizeze moartea. Dimpotrivă, ele fac tot mai dreaptă și mai lină calea spre pierzare și devorează sufletul omului, care se abate de la destinația și vocația sa, greșește tot mai mult ținta existenței sale, până când, la sfârșit, pur și simplu, se demonizează. Așadar, criza din zilele noastre este o stare demonică, din care nu ne poate scoate redresarea economică. Este necesară o restaurare duhovnicească! Este nevoie de multă

răbdare! Este nevoie de cumpătare ascetică! Este nevoie de spirit de jertfă! Este nevoie de cugetarea la sensul crucii! Este nevoie de iubire! Adică, este nevoie de Hristos! De Iisus Hristos Cel ce S-a întrupat, a pățimit, S-a răstignit pe Cruce și a înviat și Care este viu în veci! El, Cuvântul Cel mai înainte de veci al Tatălui, dă existenței rațiunea de a fi, dă sens vieții, desființează distanțele prin care păcatul ne îndepărtează și ne înstrăinează pe unii de alții, unește pe cele despărțite, dăruiește dreptate, desface legăturile morții, face ca așa zisa «utopie» a dragostei să devină realitate! Pe acest Hristos, Care este iubirea în carne și oase, ni-L arată Cuviosul Părinte Dimitrie! Pe El ne cheamă să-L urmăm, ca să ieșim din impasurile în care ne aduc și ne lasă diferite crize! Pe El Îl arată ca fiind singura «Cale», singurul «Adevăr» și singura «Viață»! Sfințenia Cuviosului trâmbează în toate zările că el are dreptate! Părinții noștri, smeriți trăitori în Hristos, au ascultat în tăcere glasul răsunător al Sfântului și fără cârtire și-au dus crucea, urmând Domnului. Iar Domnul nu le-a trădat speranțele! Neamul binecredincios al ortodocșilor a acceptat cu credință să urce pe Golgota, și de aceea s-a făcut - și se face în fiecare zi - părtaș luminii și bucuriei Învierii! Așadar, având o istorie trăită în duhul Crucii și al Învierii, suntem chemați

și astăzi să mergem înainte, «pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm». Biserica Mamă a Constantinopolului, Patriarhia Ecumenică, se bucură astăzi și ea de prăznuirea ocrotitorului Bucureștilor, Sfântul Cuvios Dimitrie cel Nou. Cu prilejul împlinirii a 125 de ani de la proclamarea autocefaliei Preasfintei Biserici Ortodoxe Române, care odinioară i-a fost fiică, iar acum îi este Biserică soră, Patriarhia de Constantinopol nu a dorit, iubiți frați în Hristos Domnul, să fie reprezentată la aceste sfinte sărbători doar de un distins ierarh al ei, ci l-a trimis pe însuși Patriarhul Ecumenic, pentru ca acesta, în mod personal să fie interpretul dragostei, afecțiunii și mulțumirii Bisericii Mame pentru toate realizările pe care le aveți și să reverse din belșug peste toată obștea Bisericii lui Hristos din România, binecuvântarea și urările sale ca tot mai mult să sporiiți în iubirea Domnului! Așadar, iubiți frați și preaiubiți fii în Domnul, «*bucurați-vă! desăvârșiți-vă, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi!*» (II Cor. 13), pentru rugăciunile Sfântului Cuvios Dimitrie cel Nou și ale tuturor sfinților. Amin».

✠ **BARTOLOMEU I**
Patriarhul Ecumenic al
Constantinopolului

*Despre duhovnic și modul în care trebuie cinstit duhovnicul **

Care ar trebui să fie raportarea fiului duhovnicesc față de părintele duhovnic?

Părintele Iustin 1: Un părinte duhovnic, odată ales, trebuie să fie, asumat conștient. La fel și părintele duhovnic, trebuie în mod conștient să își asume ucenicul. Trebuie să existe o reciprocitate din ambele părți. E o treabă explicită. Trebuie ca în mod clar să știi că un părinte te-a acceptat ca ucenic și, de la această etapă, când duhovnicul și ucenicul se găsesc urmează asumarea reciprocă. Dintr-o astfel de asumare vine multă putere. Un duhovnic îți spune lucruri din adâncul tău. Duhovnicul nu-i o autoritate exterioară care-ți spune ce ai de făcut, ci este o autoritate lăuntrică. De asta cuvintele lui au putere mult mai mare decât ale altor oameni din viața ta. Si cum poate deveni un duhovnic apropiat, lăuntric? Păi, iubindu-l și asumându-l, duhovnicul, la rândul lui iubindu-l pe fiul duhovnicesc. E o treabă de adâ-

cire consistentă în comuniune cu el, cu duhovnicul. De asta pe duhovnic trebuie să-l iubești și trebuie să te rogi pentru el și să ascuți de el. Dacă îl iubești, îl și ascuți. Oricum, relația ta cu duhovnicul e duhovnicească, deci e bazată pe credință, nu pe rațiune. Trebuie să crezi în duhovnicul tău și să te rogi pentru el ca să-l lumineze Dumnezeu să-ți dea cuvânt bun. Trebuie să te raportezi foarte frumos la el pentru că prin raportarea ta, prin credința ta să-l sensibilizezi, să poată lucra Dumnezeu prin el. Dacă tu mergi cu necredință, cu îndoială, cu revoltă ești închis față de ce ar putea duhovnicul să-ți spună. Atunci nici nu îi dă Dumnezeu ce să-ți spună și atunci revolta e mai mare: «*Uite, l-am întrebat, am fost la necaz și nu-mi spune ce am de făcut*». Nu așa! La duhovnic trebuie să mergi ca la Dumnezeu, că de fapt tu la Dumnezeu mergi când mergi la duhovnic. Te duci să te întâlnești cu Dumnezeu prin duhovnic. Păi, în

fața lui Dumnezeu nu te prezinți oricum. Fiecare dintre noi e o întrupare a lui Dumnezeu, după har. Și atunci, trebuie să te raportezi la celălalt ca la Dumnezeu. Vă spun că l-am avut ca duhovnic pe Părintele Teofil. De fiecare dată am mers la Părintele ca la Dumnezeu. Și de fiecare dată cu Dumnezeu m-am întâlnit, în relația lui cu mine, părintele a fost infailibil. Nu a greșit niciodată față de mine. Da, dar și pentru că eu am crezut. Am crezut că nu va greși și am avut încredere ca în Dumnezeu!

Ce vă mai pot spune din experiența mea de duhovnic este că se întâmplă că la câte un om îmi dă Dumnezeu de nu mă mai pot opri, iar la altul nimic. Nimic. Nu simt să-i spun nimic. La început m-am frământat tare, îmi spuneam: «*Cum, eu fac diferență între oameni? Față de unii sunt așa, iar față de alții altfel?*» După un timp am înțeles că este foarte importantă starea celui care se spovedește. Dacă omul

vine cu nepăsare sau cu îndoială, Dumnezeu nu-ți dă cuvânt. Și e foarte important să îți dea Dumnezeu cuvânt.

De multe ori Dumnezeu tace, pentru că nu are cui să îi vorbească. De asta trebuie să mergem cu multă deschidere și cu multă credință, să nu mergem oricum în fața duhovnicului... Cât am mai stat pe la Athos am înțeles un cuvânt de la mai mulți părinți de acolo, spuneau că «discreditaarea duhovnicului în conștiința ucenicului este obiectivul principal al diavolului». Asta urmărește diavolul, să discrediteze duhovnicul. Așa frumos, să te faci să te îndoiești, să vezi că totuși nu-i chiar așa... În momentul în care duhovnicul tău nu-ți mai este duhovnic, adică nu-l

mai simți ca și pe duhovnic, nu îl mai ai ca pe un duhovnic lăuntric, atunci trebuie să știi că ai duhovnic pe diavolul. Atunci când diavolul a reușit să îl dea la o parte pe duhovnic, bineînțeles cu acceptul tău, s-a pus el duhovnic. Și pe urmă ca să ajungi tu la alt duhovnic, mai greu... În schimb, îl ai pe diavol ca duhovnic. Ești al lui, ești ca și câștigat de cel rău în momentul în care ți l-a doborât pe duhovnic în conștiință.

Tu trebuie să crezi și să-l vezi pe duhovnic transfigurat. Trebuie să fie o raportare dintr-o perspectivă idealizată, într-o așa manieră trebuie să îl percepi pe duhovnic. Nu e o treabă de realism aici, totul ține de credință. Și atunci, cu cât îl vezi pe duhovnic mai bun și

mai sfânt, cu atât primești mai mult de la ei, pentru că te-ai lărgit mai mult, văzându-l așa. Tu ai nevoie să te raportezi așa la duhovnic. Nu duhovnicul, ci tu. Tu ai nevoie ca duhovnicul tău să fie mare în conștiința ta, dar el trebuie să fie mare și în realitate. Degeaba e mare în realitate, dacă în conștiința ta nu este. Ca să rămână duhovnicul important pentru tine, nu trebuie să primești nici un gând rău față de duhovnicul vostru din principiu, așa cum e chiar față de părinții trupești.

† Părintele JUSTIN este starețul Mănăstirii Oașa (jud. Alba).

* Preluat din «Filocalia», supliment al Revistei «Renașterea», Nr. 9 / 2010, Cluj-Napoca.

«Cred Doamne, ajută necredinței mele» - Credința ca taină a nemuririi A treia adunare generală a tinerilor ortodocși români din Europa Centrală

În zilele de 15-17 octombrie 2010 a avut loc în castelul de la Falkenstein (Bavaria) al treilea congres general al Asociației Tinerilor Ortodocși Români din Germania (ATORG). Asociația, al cărei președinte este Preasfințitul Părinte Sofian Brașoveanul, episcop-vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Germaniei, Austriei și Luxemburgului, are ca scop promovarea valorilor ortodoxe în rândul comunităților românești din Europa Centrală și în special în rândul tinerilor într-un număr mereu crescând, la care se adaugă cunoașterea și întraajutorarea reciprocă. Tocmai din acest motiv, sloganul asociației este: «Mărturie prin prietenie».

Cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Serafim, Mitropolitul Ortodox Român al Europei Centrale și de Nord, al treilea congres anual al Asociației Tinerilor Ortodocși Români din Germania a fost organizat de filiala «Sf. Siluan Athonitul» din München, adunând aproape 100 de participanți. Subiectul principal de discuție al acestei întâlniri a fost legat de credința ca virtute de căpătâi și importanța ei în viața tânărului creștin ortodox.

Conferința de la castelul Falkenstein a avut ca invitat pe Părintele Constantin Necula, profesor de omiletică la Facultatea de Teologie Ortodoxă «Andrei Șaguna» din Sibiu. În cuvântarea sa, părintele a definit credința drept o virtute dinamică a creștinului, implicându-l pe acesta cu toată ființa sa într-o relație de dragoste cu Dumne-

zeu și cu aproapele său. Credința îl aduce pe creștin dincolo de statutul de participant formal la cultul Bisericii, făcând din credincios o flacăra vie, care nu se poate ascunde sub obroc. Credința fiind asemenea dragostei întotdeauna mărturisitoare, depășește caracterul de cunoaștere științifică și este legată de «participarea și consumarea» Tainelor Bisericii. «Credința nu e critică de text», a mai spus părintele profesor, iar studiile teologice lipsite de o dimensiune practică în interiorul comunității ajută prea puțin pe un credincios în urcușul său duhovnicesc, pentru că Dumnezeu nu poate fi descris, ci cunoscut printr-o relație vie cu El și cu toți oamenii, care sunt icoanele Sale.

Întâlnirea prezidată de P.S. Sofian Brașoveanul a mai avut în vedere întărirea contactelor cu cealaltă asociație a tinerilor români de peste hotare, anume asociația «Nepsis» a Mitropoliei Europei Occidentale și Meridionale, care a împlinit anul acesta deja 10 ani de existență, fiind reprezentată la conferință de mai mulți tineri, între care și președintele organizației, Bogdan Grecu (Belfast). Colaborarea dintre cele două asociații se stabilește în primul rând prin participarea reciprocă la activități, excursii și pelerinaje, pentru ca roadele întâlnirilor dintre tinerii ortodocși de peste hotare să se înmulțească de ambele părți.

Seara, înainte de vecernie, a avut loc o rundă de dezbateri organizată sub forma a cinci grupe de discuții, tinerii

putând alege între subiectele: «Dinamica credinței», «Credința și superstițiile», «Rugăciunea în tradiția duhovnicească a Sfântului Siluan Athonitul», «Despre credință și necredință în lumea de azi» și «Credința în mărturii biblice». Concluziile generale au fost prezentate apoi în plen, pentru ca eventualele nelămuriri și întrebări să fie clarificate prin intermediul sfaturilor duhovnicești oferite de preoții prezenți la discuții.

Slujba Vecerniei de sâmbătă seara și Sfânta Liturghie săvârșită duminică dimineața la biserica românească de la Ostkirchliches Institut din Regensburg, alături de părintele paroh Alexandru Câmpănu, au întregit liturgic programul adunării. La predică, Preasfințitul Sofian a încurajat parohia din vechiul oraș de pe Dunăre, în vederea înmulțirii activităților cu tinerii, iar părintele Constantin Necula a explicat înțelesul duhovnicesc al textului evanghelic de la Duminica a XXI-a după Rusalii (Pilda semănătorului).

Adunarea s-a încheiat cu o agapă frățască oferită de parohia din Regensburg și o vizită în centrul istoric al orașului dunărean care datează din perioada romană. Subiectele și locul următoarei întâlniri vor fi stabilite într-un viitor apropiat, fiind comunicate nu doar tinerilor membri ai ATORG, ci și asociației tinerilor din celelalte țări din Europa Occidentală.

Începe Postul Crăciunului (15 nov. - 25 dec.). Câteva gânduri despre post

Postul este o dimensiune fundamentală a vieții creștine, și anume dimensiunea ascetică. Postul disciplinează trupul. N-avem acum timpul să intrăm în detalii pentru a vedea cum trupul nostru moștenește de la părinți, din moși-strămoși, o stare de păcat, iar patimile și răutățile noastre acționează prin trup. Contactul nostru cu exteriorul se realizează prin trup, prin simțuri. Prin urmare, trupul trebuie disciplinat, trebuie înfrânat, trebuie strunit pentru ca patimile respective să nu poată lucra prin el. Și asta nu se poate decât prin post, prin metanii, prin alte nevoințe. Acestea sunt recomandate dintru început; Mântuitorul Însuși a postit 40 de zile, Apostolul Pavel, când s-a întors către Hristos prin minunea pe care o știm cu toții, s-a dus în pustiu în Arabia, unde a trăit trei ani în post și nevoință. Mântuitorul a spus că demonii se alungă cu post și cu rugăciune (Matei 17, 21). Așadar, postul e absolut necesar vieții creștine. Dar postul trebuie făcut ca tot ceea ce facem în viața creștină: cu rânduială, cu măsură, cu dreapta judecată. Părinții numesc Ortodoxia drept «calea împărătească», adică

acea cale care evită extremele. Unii, care poate nu au o constituție fizică destul de robustă și se apucă să postească în mod exagerat, ajung să-și ruineze sănătatea și să nu mai poată apoi posti deloc. Alții, din contra, nu postesc defel. Așa, suntem dintr-o extremă în alta. Or, Părinții ne învață să fim raționali, să facem totul cu măsură, căci fiecare are o măsură a lui. Postim miercurea și vinerea în tot cursul anului, nu mâncăm nimic până seara, foarte bine; cine nu poate, pentru că e suferind sau are foarte mult de lucru, să țină măcar până la amiază; nu poți nici atâta, atunci evită măcar carnea, care oricum nu este sănătoasă și ar trebui înlăturată de toată lumea. Așa, dacă ești slăbit și neputincios și îți permiți să bei o cană de lapte, fă-o; dar, cine poate, este foarte bine să țină rânduiala tradițională: miercuri și vineri în tot cursul anului nu se mănâncă decât legume. De asemenea, în cele patru posturi: Postul Crăciunului, de 40 de zile, Postul Paștelui, de șapte săptămâni, Postul Sfintei Mării, de două săptămâni, și Postul Sfinților Apostoli, de o săptămână, două sau chiar trei săptămâni.

Cine ține cu regularitate postul va vedea ce binecuvântare a lui Dumnezeu este a posti, nu numai pentru suflet, ci și pentru trup, că toate sunt legate de trup. Țineți cum se cuvine postul și veți vedea cât de bine face el trupului. Postul îți dă sănătate, vigoare și sensibilitate interioară deosebite care se transmit și minții și întregii ființe. Cine-i învățat cu postul spune: «Doamne, să fie tot anul numai post!»; dar cel care nu-i învățat se chinuie, bietul, să postească și el o zi-două, o săptămână. Acela s-a învățat cu carne, cu mâncare și băutură bună, și atunci îi este foarte greu. E mult până te înveți, până te disciplinezi puțin și intri în normal. Acesta este normalul: să mănânci totdeauna măsurat. De ce călugării trăiesc foarte mult: optzeci, nouăzeci de ani? Fiindcă postesc toată viața. În lume, oamenii se îmbuibă cu de toate și mor la cincizeci de ani...

Mitropolitul SERAFIM

*Extras din «Duhovnici români în dialog cu tinerii», Editura Bizantină, București, 1997, pp 63-64.

INFORMAȚII

DIN AGENDA

PĂRINTELUI MITROPOLIT SERAFIM

1 oct. 2010 - Acoperământul Maicii Domnului - slujește Sf. Liturghie în Catedrala mitropolitană din Nürnberg. Hirotonește întru diacon pe tânărul teolog Iosif Rădulescu.

Seara, participă la Bayreuth la simpozionul «Europa și Creștinismul - cât de creștină este Uniunea Europeană». Ține conferința: «Contribuția spiritualității ortodoxe la identitatea europeană».

3 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg. Hirotonește întru preot pe P.C. Diacon Iosif Rădulescu pe seama Parohiei din Düsseldorf. Prezintă în Sala de conferințe a Centrului eparhial pelerinajul din Rusia cu ajutorul diapozitivelor.

8 oct. - participă la Viena la constituirea Conferinței episcopale ortodoxe din Austria. Seara, slujește Taina Sf. Maslu la Parohia din Viena și predică.

9 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică în Capela Parohiei din Viena. Seara, participă la vecernie iar în continuare la Simpozio-

nul Dumitru Stăniloae organizat de «Centrul religios-cultural Dumitru Stăniloae» de pe lângă Parohia din Viena. D-na Lidia Stăniloae a ținut o frumoasă conferință despre marele teolog român.

10 oct. - slujește Sf. Liturghie - împreună cu P.C. Preoți: Dr. Nicolae Dura, Drd. Emanuel Nuțu și Dr. Ioan Moga - și predică la Viena.

14 oct. - **Cuv. Parascheva de la Iași** - slujește Sf. Liturghie și predică în Catedrala din Nürnberg.

17 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Düsseldorf. Alături de P.C. Pr. Michael Bross, instalează pe Pr. Iosif Rădulescu.

20 oct. - participă la Bamberg la o întâlnire ecumenică despre Euharistia în cele trei mari confesiuni creștine.

21 oct. - **Cuv. Mărt.: Visarion, Sofronie și Sf. Mc. Oprea; Sfinții Preoți Mărt.: Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel** - slujește Sf. Liturghie în Catedrala mitropolitană din Nürnberg.

23 oct. - slujește Sf. Liturghie în Catedrala Nürnberg. Botează pe tânăra Gabriela Fleck.

24 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg cu prilejul hramului Parohiei «Sf. Dumitru» (paroh: P.C.Pr. Teofil Herineanu). Participă la agapă.

26 oct. - **Sf. Mare Mucenic Dimitrie** -

slujește Sf. Liturghie la Catedrala Patriarhală din București în sobor mare de arhieriei.

27 oct. - **Cuv. Dimitrie cel Nou** - slujește Sf. Liturghie la Catedrala Patriarhală din București în sobor de arhieriei, în frunte cu P.F. Părinte Patriarh Bartolomeu I al Constantinopolului și P.F. Părinte Patriarh Daniel.

28-30 oct. - participă la lucrările Sfântului Sinod la București.

31 oct. - slujește Sf. Liturghie și predică în Biserica «Sf. Grigorie Palama» din București, după care P.F. Părinte Patriarh Daniel a sfințit pictura bisericii.

RUMÄNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL-UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166-168 · D-90429 Nürnberg
Tel.: (+49)0911/3236910; Fax: /3236912

E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de

Internet: <http://www.mitropolia-ro.de>

REDAKTION & LAYOUT
Diacon Dumitru Dura

Abonament 15,50 EUR / anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: LIGA BANK AG

Konto.-Nr. 116 78 04 · BLZ 750 903 00